

Ontspoord

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

www.eenvoudigcommuniceren.nl

www.lezenvooriedereen.be

Ontspoord is het achtste deel in de spannende, achtdelige reeks *Daar kun je op rekenen!* In deze serie zijn in totaal 640 rekentaalwoorden verwerkt, circa 80 per deel. Leerlingen maken zo spelenderwijs kennis met woorden die van belang zijn bij rekenopdrachten.

De rekentaalwoorden zijn afkomstig uit onder meer:

- *Basislijst Schooltaalwoorden umbo* van het ITTA, onderdeel van de Universiteit van Amsterdam. Meer informatie: www.itta.uva.nl
- *Termen bij rekenen mbo niveau 3 en 4 (2F en 3F)* van ROC Mondriaan te Den Haag en de pabo aan De Haagse Hogeschool

Daar kun je op rekenen! is een aanvulling op de serie *BoekenBoeien*. Beide series zijn breed inzetbaar, en lenen zich uitstekend voor zowel individueel als klassikaal en/of schoolbreed lezen. Drie keer per week twintig minuten lezen is voor leerlingen al voldoende om vooruitgang te boeken in leesvaardigheid en tekstbegrip.

www.boekenboeien.nl | www.boekenboeien.be

Tekst: Marian Hoefnagel

Redactie en vormgeving: Uitgeverij Eenvoudig Communiceren

Beeld omslag: Shutterstock

Druk: Easy-to-Read Publications

© 2019 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 499 4

Ontspoord

Marian Hoefnagel

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Voorwoord

Welkom bij *Daar kun je op rekenen!*: acht spannende boeken die lekker makkelijk lezen. *Daar kun je op rekenen!* is geen gewone boekenreeks, er is iets bijzonders mee aan de hand. In elk verhaal staan namelijk 80 'rekentaalwoorden'.

Deze rekentaalwoorden kom je vaak tegen in rekenopdrachten. Als je weet wat de woorden betekenen, zijn je sommen een stuk makkelijker! Met de boeken in deze reeks word je dus beter in rekenen. In totaal leer je 640 rekentaalwoorden. Ook handig voor later!

De rekentaalwoorden in dit boek staan *schuingedrukt*. Sommige woorden ken je misschien al. Of je begrijpt de betekenis zodra je de rest van de zin leest. Zitten er woorden tussen die je nog niet kent? Zoek dan de betekenis op in de woordenlijst. Die vind je vanaf bladzijde 62.

WOENSDAG, 9:20 UUR

Afkoelen

Tolga rent woedend door de gangen van school. Het bloed raast door zijn lijf.

Hij is nog nooit zó kwaad geweest.

Natuurlijk krijgt hij een dikke onvoldoende voor techniek. En waarschijnlijk wordt hij ook nog van school gestuurd. Allemaal door die stomme Ellen.

De bitch.

En door die zak van een Rolf, met z'n dure schoenen en z'n hockeykop.

Met een harde klap smijt Tolga de voordeur achter zich dicht. Zijn hele lichaam trilt.

Een stukje lopen om af te koelen. Dat hebben ze geleerd, op school. Niet toegeven aan je woede.

Want dan wordt het alleen maar erger.

Tolga haalt diep adem.

Het was zo leuk begonnen, de technieklles.

'Jullie mogen *kiezen uit* twee opdrachten', had meester René gezegd. 'En je werkt samen met degene die naast je zit.'

Tolga zat toevallig naast Ellen. Nou ja, toevallig ... Hij was gauw naast haar gaan zitten, toen hij zag dat die plaats nog vrij was. Omdat hij Ellen al een hele tijd hartstikke leuk vindt. Ze heeft mooi, lang haar. En ze is altijd vriendelijk tegen hem. Niet zo verwaand als de meeste andere meiden.

‘Dit zijn jullie opdracht-kaarten’, had meester René uitgelegd. Hij had twee grote kaarten op A4-formaat op hun tafel gelegd. Op de ene kaart stond: maak je eigen *tijdbalk*. En daaronder stond wat je allemaal nodig had. Een plank van 50 cm, een meetlat, een potlood, een scherp mesje en een dikke naald. En dan staat er *in volgorde* wat je moet doen. Eerst om de drie centimeter een streepje zetten op de plank en daar met een mesje een *inkeping* maken. En dan boven iedere inkeping met potlood een *jaartal* schrijven. En dat jaartal moet je inbranden met een gloeiendhete naald. Tolga kreeg er echt zin in.

Op de andere kaart stond: laat zien hoe luchtdruk werkt. Daarvoor moet je een glas *vullen met water* en er een ansichtkaart op leggen. Dan moet je het glas omdraaien. En dan *beredeneren* waarom het water niet uit het glas valt, maar blijft ‘hangen’.

‘Deze opdracht is leuk’, had Ellen gezegd, en ze wees naar de kaart met het glas vol water. ‘Ik vind het leuker om die tijdbalk te maken’, had Tolga geantwoord. ‘Echt?’, zei Ellen toen. ‘Dat is zoveel werk, man.’

Met dat glas water ben je zo klaar.’
‘Met hout werken is gaaf’, vond Tolga. ‘En het gaat vast niet goed met het omdraaien van dat glas water.’

Ellen moest lachen.
‘Vorige week heeft meester René het laten zien in de klas’, zei ze. ‘Toen jij weer ziek was. Het lukt wel als het glas helemaal gevuld is met water. Er mag geen lucht in zitten. Het is echt een leuk proefje.’
Tolga haalde zijn schouders op.
‘Ik wil toch liever de tijdbalk maken’, mopperde hij nog. ‘Maar, oké, we doen jouw zin.’

Tolga kreeg gelijk: het ging mis met het glas water. De *oorzaak* was Ellen. Zij stootte tegen Tolga’s arm. Precies op het moment dat die etter van een Rolf langsliep.

Het glas viel stuk op de grond. Het water spatte over de nieuwe schoenen van Rolf.

Rolf begon te schelden en noemde Tolga een luie Turk die niets kon. En die altijd deed alsof hij ziek was.

Toen werd Tolga zo kwaad dat hij zijn vuisten niet kon tegenhouden.

De stomp was goed gericht en kwam hard tegen Rolf’s neus. Het bloed stroomde eruit.

Rolf zakte schreeuwend op de grond, met twee handen voor zijn gezicht. En Tolga rende de klas en *vervolgens* ook de school uit.

Het gebeurde allemaal heel snel, als in een film. Weer haalt Tolga diep adem.

Het helpt, hij wordt rustiger.

Nog maar een stukje lopen. Afkoelen. Rustig worden.

Nu loopt hij langs het technieklokaal van meester René. Die ziet hem en doet het raam open.

‘Kom je zo weer binnen, Tolga?’, roept hij. ‘Dan kunnen we er even over praten. Je moet niet wegelopen; dat is nooit een goed idee.’

‘Ik wil niet naar binnen’, gromt Tolga. Maar hij staat wel stil.

‘Kom nou gewoon terug, anders moeten we de politie bellen’, probeert meester René. ‘Rolf wil aangifte doen van mishandeling en dat moeten we voorkomen. We gaan dit met elkaar oplossen, Tolga. Dat kan alleen met praten.’

De politie bellen? Aangifte doen? Tolga voelt de woede weer omhoogkomen.

‘O, ja?’, roept hij. ‘Doe hier dan ook maar aangifte van.’

Hij draait zich om naar de helblauwe auto van meester René. Die parkeert hij altijd vlak voor zijn lokaal, zodat hij hem goed in de gaten kan houden. Het is een oude Porsche, een echte oldtimer.

‘Zo!’, schreeuwt Tolga en hij geeft een harde trap tegen één van de deuren van de auto. En nog een trap tegen de volgende deur. En één tegen de motorkap.

‘Ho, ho!’, roept meester René. ‘Niet doen! Tolga, hou op! Iedere trap kost je *minimaal* 1.000 euro, man!’ Daar schrikt Tolga van.

Hij voelt zich ijskoud worden. Met zijn rug tegen een van de wielen van de oldtimer zakt hij op de grond. Zijn hart bonkt in zijn keel.

Naarmate hij langer zit, wordt hij rustiger. Na een paar minuten kan hij weer een beetje nadenken. Hij heeft het behoorlijk verpest, dat is zeker. Eerst met Rolf en daarna met de auto van meester René. Hij heeft wel drie keer tegen de oude Porsche geschopt, misschien wel vier keer. Dat wordt een schade van een paar duizend euro! Zo'n groot *bedrag* heeft hij natuurlijk niet. En zijn vader en moeder ook niet.

Ik kan nog maar één ding doen, denkt Tolga. Weglopen en nooit meer terugkomen. Dan heeft niemand meer last van me.